

بحثی کوتاه در مبانی ولايت فقهی تعريف

در زبان عربی برای ولايت دو معنا ذکر كرده‌اند: ۱- رهبری و حکومت ۲- سلطنت و چيرگی هنگامی که ولايت در مورد فقه به کار می‌رود مراد از آن حکومت و زمامداری امور جامعه است. اگر نظام سیاسی اسلام تشریع گردد و مكتب سیاسی آن باز شناسانده شود یکی از مبانی این مكتب ولايت فقهی در عصر امامان معصوم علیهم السلام خواهد بود.

از دیدگاه شیعه ولايت فقهی در عصر غیبت ادامه ولايت امامان معصوم است همان‌گونه که ولايت امامان در امتداد ولايت رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم قرار داشت و حاصل آن اعتقاد به این نکته است که در رأس هرم قدرت در جامعه اسلامی باید یک اسلام‌شناس قرار گیرد که اگر معصوم حضور داشت شخص او و اگر نبود فقهی جامع الشرایط این مسئولیت را بر عهده خواهد داشت زیرا از دیدگاه اسلام وظیفه اصلی حکومت بسط ارزش‌ها و احکام الهی در جامعه می‌باشد و برای تحقق این آرمان لازم است در بالاترین مصدر تصمیم‌گیری شخصی آگاه به دین (دين شناس) قرار گیرد.

دلایل اثبات ولايت فقهی

الف) دلیل عقلی:

از آن‌جا که انسان موجودی اجتماعی است نیاز دارد تا در کنار دیگر انسان‌ها زندگی کند و تشکیل جامعه بدهد و بدون شک جامعه به قانون و زمامدار (مجری) برای اجرای قانون نیاز دارد و بدون تردید بهترین قانون برای اداره‌ی یک جامعه قرآن کریم و دستورات خداوند می‌باشد زیرا او بهتر از هر کسی به نیازها و مشکلات آفریدگانش آگاه است. از طرفی اجرای قانون و حکومت و زمامداری بر جامعه اسلامی باید توسط کسی انجام شود که بهترین شناخت را نسبت به این قانون داشته و بهتر از هر کسی بتواند آن را اجرا نماید.

این فرد به یقین خود پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم و بعد از او امامان معصوم علیهم السلام می‌باشد. اما در زمان غیبت، احکام اجتماعی اسلام تعطیل نیست و برای آن که بتوان این احکام را به نحو مطلوب عمل کرد لازم است تا در زمان غیبت نیز (در صورت وجود شرایط) حکومت اسلامی برپا شود.

عقل حکم می‌کند که بر قله‌ی چنین حکومتی کسی قرار گیرد که به احکام اسلامی آگاهی دارد و می‌تواند زمامدار مردم باشد. اگر معصوم در میان مردم بود عقل او را سزاوار این منصب می‌شمارد ولی در عصر غیبت معصوم، فقهی عادل و قادر بر اداره جامعه لائق این مقام است. به عبارتی جایگاه ولايت (دقت شود) ثابت است و همیشه باید یک نفر که دارای شرایط لازم است در این جایگاه هدایت و رهبری جامعه را بر عهده بگیرد و آن‌چه تغییر می‌کند افرادی هستند که در این جایگاه قرار می‌گیرند.

نمایند و لذا « اقدام اولیه » از سوی یکی از فقهاء « مشروعیت » و به تبع آن « ولايت » را برای این فقهیه به دنبال دارد و فقهاء دیگر نیز تحت ولايت او هستند و نباید بر خلاف احکام (حکومتی) وی عمل نمایند و با تشکیل حکومت، دیگر فقهاء می‌توانند خود را از کار حکومت مبرا بدانند و هیچ‌گونه واجبی را بر دوش خویش احساس نکنند.

اما در دورانی که حکومت اسلامی شکل گرفته است اگر فقهیه حاکم از دنیا برود، دیگر نمی‌توان با ملاک اقدام اولیه فقهیه جامع الشرایط را شناخت (زیرا اقدام اولیه قبل از آن صورت گرفته است) و ممکن است در این زمان چند فقهیه با صدور احکامی خود را به عنوان ولی فقهی به مردم معرفی کنند و این امر موجب هرج و مرج می‌گردد. لذا در این مقطع (وجود حکومت اسلامی و فوت ولی فقهیه) باید روشی را پذیرفت که از آن طریق فقهیه جامع الشرایط شناخته شود.

روشی که در جمهوری اسلامی ایران پیش‌بینی شده است این است که مطابق قانون اساسی مردم با انتخاب عده‌ای به عنوان نمایندگان خود به نام « خبرگان » - که همه از فقهاء و مجتهدین می‌باشند - کار انتخاب ولی فقهیه را به آنان می‌سپارند و آنان یک فرد واجد شرایط رهبری را انتخاب می‌نمایند.

بر این اساس فقهیه که برای رهبری به مردم معرفی شود دارای ولايت نیز هست و فقهیه دیگری نمی‌تواند ادعای ولايت کند.

البته توضیح این نکته ضروری است که در هر دو شکل محتوا یکی است و در هر دو مورد مردم با بیعت با فقهیه جامع الشرایط شرایط اعمال ولايت را برای او مهیا می‌کنند و تنها روش بیعت متفاوت است.

پ) نوشت‌ها:

- (۱) وسائل الشیعه جلد ۲۷ صفحه ۱۴۰ - بحار الأنوار جلد ۲ صفحه ۹۰ و جلد ۵۳ صفحه ۱۸۰ و جلد ۷۵ ص ۳۸۰ - الاحتجاج، ج ۲ ص ۴۶۹ - إعلام الورى ص ۴۵۲ - الخرائج والجرائح، ج ۳ ص ۱۱۱۳ - الفیہ للطوسی ص ۲۹۰ - کشف الغمة ج ۲ ص ۵۳۱ - کمال الدین ج ۲ ص ۴۸۳ - منتخب الأنوارالمضيئه ص ۱۲۲
- (۲) الكافی ج ۱ ص ۶۷ - تهذیب الأحكام ج ۶ ص ۲۱۸ و ص ۳۰۱ - وسائل الشیعه ج ۱ ص ۳۴ و ج ۲۷ ص ۱۳۶ - مستدرک الوسائل ج ۱۷ ص ۳۱۱ - عوالي الالئی ج ۴ ص ۱۳۳
- (۳) من لا يحضره الفقيه جلد ۴ صفحه ۴۰ - وسائل الشیعه ج ۴ ص ۹۱ - مستدرک الوسائل ج ۱۷ ص ۲۸۷ - بحار الأنوار ج ۲ ص ۸۶ و ج ۱۴۴ ص ۲۲۱ - الأمالی للصدوق ص ۱۸۰ - معانی الأخبار ص ۳۷۴ - جامع الأخبار ص ۱۸۱ - صحیفة الرضا(ع) ص ۵۶ - عيون أخبار الرضا(ع) ج ۲ ص ۳۷
- (۴) انعام ۵۷ - يوسف ۴۰ و ۶۷ - مائدہ ۵۵ - نساء ۵۹
- (۵) کتاب ولايت فقهیه (تهییه شده توسط مرکز تحقیقات اسلامی نمایندگی ولی فقهیه در سپاه)
- (۶) زمر ۹ - نهج البلاغه خطبه ۱۷۳ - خطبه ۱۳۱
- (۷) الإرشاد مفید ج ۲ ص ۳۹ - بحار الأنوار ج ۴۴ ص ۳۴
- (۸) بحار الأنوار ج ۲۸ ص ۱۸۵ - الاحتجاج، ج ۱ ص ۷۴
- (۹) امام خمینی، « شوون و اختیارات ولايت فقهیه »، ترجمه « مبحث ولايت فقهیه از کتاب بیع، امام (ره) ص ۳۵

۲- ولی فقیه و کیل مردم محسوب می شود و حدود ولایت وی بستگی به تعداد طرفداران و خواست مردم دارد و هرگاه مردم او را نخواستند ولایت او ساقط می گردد که طبق همان توضیحات قبلی چون ولایتش از جانب امام مقصوم است حدود آن نیز توسط معمصون تعیین گردیده است که این حدود در صفحات قبل توضیح داده شد و با خواست یا عدم خواست مردم ولایت او ساقط یا محدود نمی گردد.

ب - نظریه‌ی انتصاب:

طبق این نظریه بر اساس روایات و سیره‌ی اهل بیت علیهم السلام، آنان فقیهان جامع الشرایط را ولی امر مسلمین قرار داده‌اند پس فقهاء بر مردم ولایت پیدا می‌کنند و فقیه فقط با داشتن «صلاحیت و احرار شرایطی که اهل بیت تعیین نموده‌اند» دارای ولایت است و تنها در مرحله عینیت بخشیدن به حکومت و اعمال ولایت به پذیرش مردمی نیاز دارد.

ولی از آنجایی که دخالت هم‌زمان همه‌ی فقهاء در امور مسلمانان موجب هرج و مرج می‌گردد تشکیل حکومت و اداره‌ی امور مسلمین را واجب کفایی می‌دانند یعنی در صورت انجام آن از سوی یک فقیه، این تکلیف از دیگران ساقط می‌شود.

بر اساس نظریه نصب، رای مردم موجب مشروعیت ولی فقیه نمی‌شود بلکه ولی فقیه از جانب امام مقصوم دارای ولایت می‌باشد و مشروعیتش را از امام کسب می‌نماید ولی برای اعمال ولایت نیاز به مقبولیت مردمی دارد و این رای مردم تأثیری در حدود اختیارات ولی فقیه ندارد.

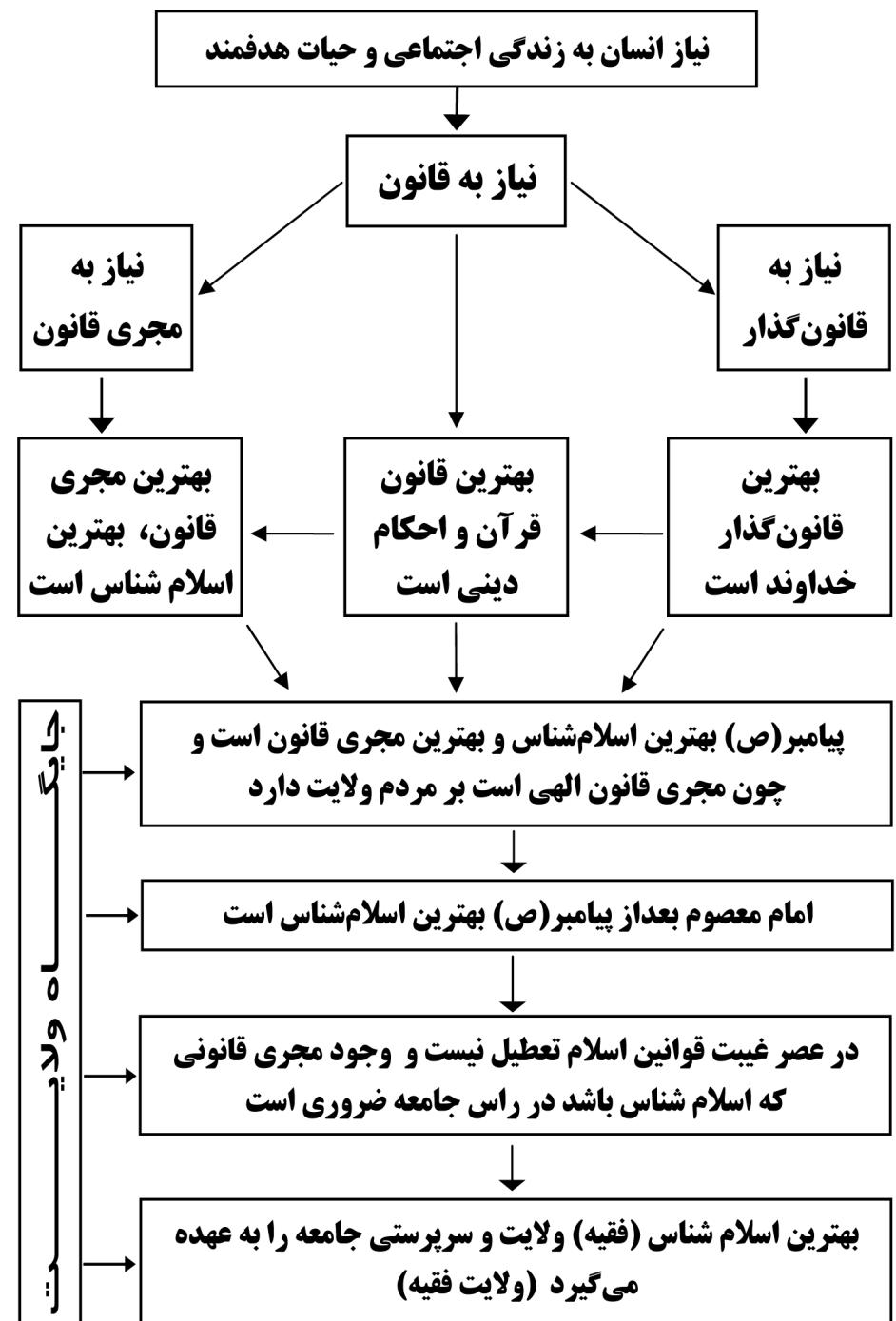
همانند دوران علی‌السلام که ایشان مشروعيت ولایت خود را از پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم کسب کردند و بعد از پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم به عنوان امام دارای ولایت بودند ولی چون مردم با ایشان بیعت نکردند آن حضرت تا ۲۵ سال خانه‌نشین شدند و نتوانستند اعمال ولایت نمایند ولی ولایت حضرت ساقط نگردید.

بر اساس آن‌چه از دلایل عقلی و نقلی ذکر شد مشخص می‌گردد که ولی فقیه از سوی امام مقصوم منصوب گردیده است ولی برای اعمال ولایت نیاز به بیعت مردم دارد که این کار می‌تواند با بیعت مستقیم (مانند انتخابات) و یا برگزیدن منتخبینی توسط مردم برای این بیعت و انتخاب صورت گیرد. در هر حال حدود اختیارات ولی فقیه را امام مقصوم مشخص نموده و در فقه شیعه آمده است و مردم یا منتخبین آنان نمی‌توانند در این حدود دخل و تصرفی نموده و آن را کم یا زیاد کنند.

به عبارت دیگر: ولی فقیه از سوی امام مقصوم منصوب (به نصب عام) شده و مردم یا منتخبین آنان فقط او را کشف می‌نمایند.

چگونگی تشخیص فقیه جامع الشرایط رهبری از میان فقهاء

در دورانی که هیچ فقیهی حکومت را در اختیار ندارد - اگر شرایط در اختیار گرفتن حکومت وجود داشته باشد - بر همه فقهاء واجب است تا در جهت تشکیل حکومت اسلامی اقدام

ولایت فقیه در موارد زیر دارای اطلاق می‌باشد. (یعنی محدود نیست)

الف - اطلاق زمانی:

بشریت هیچ زمانی از ولایت بیناز نخواهد بود و همواره احتیاج به رهبر فرزانه دارد که پیامبران و بعد از آن‌ها امامان و در زمان غیبت فقهاء این ولایت را بر عهده دارند.

ب - اطلاق مکانی:

یعنی محدوده‌ی ولایت به هیچ مرز جغرافیایی مقید نمی‌گردد. اسلام به عنوان کامل ترین دین مدعی تکامل پیام هدایت برای تمامی مردم جهان بوده و همه را دعوت به هدایت می‌نماید و هر کس در سراسر عالم موظف است تا اوامر ولی فقیه را اطاعت کند.

ج - اطلاق موضوعی:

ولایت فقیه بر تمامی موضوعات و ساختارهای جامعه اعمّ از سیاسی فرهنگی و اقتصادی جاری است و محدود به موضوعی خاص نمی‌باشد و ولی فقیه در مورد موضوعات مختلف حق دارد رای و نظر خود را بدهد و مردم جامعه باید از آن اطاعت کنند.

این بدان معنی نیست که ولی فقیه فوق هر قانونی است و می‌تواند خارج از حدود شرعی حکم بدهد بلکه دستورات و نظرات او بر اساس حدود و احکامی است که در کتاب الهی آمده و از جانب ائمه معصومین علیهم السلام تبیین گردیده است.

بنابراین «سلطنه بودن» حدود و ابعاد ولایت را مشخص می‌کند که در تمامی زمینه‌های ذکر شده به طور مطلق می‌تواند ولایت خود را اعمال نماید.

روش تعیین حاکم اسلامی (ولی فقیه)

در این زمینه دو دیدگاه وجود دارد.

الف - نظریه‌ی انتخاب:

در زمان غیبت امام علیه السلام از آن جهت که امامت و ولایت تعطیل نمی‌شود و برپایی دولت اسلامی در هر زمانی واجب است بر اساس روایات برپایی حکومت اسلامی وظیفه فقهاء می‌باشد بنابراین اگر چه تمامی فقهاء از جانب امام معصوم برای رهبری تعیین شده‌اند ولی امکان اعمال ولایت از سوی همه‌ی آنها نیست. پس در این هنگام بر مردم واجب است برای شناختن و شناساندن فقیه واجد شرایط رهبری تلاش کنند و با رای مستقیم یا توسط خبرگان وی را انتخاب کنند.

طرفداران این نظریه می‌گویند فقیه برای مشروعیت ولایتش بر مردم، علاوه بر داشتن صلاحیت‌های لازم (عدالت، فقاهت و...) باید «بیعت و میثاق مردمی» (مقبولیت مردمی) را هم داشته باشد تا ولی مردم گردد.

مهم‌ترین اشکالات نظریه انتخاب این است که اگر ولی فقیه را منتخب مردم بدانیم:

۱- مشروعیت خود را از رأی مردم اخذ می‌کند که توضیح داده شد که چنین نیست و ولی فقیه مشروعیتش از جانب امام معصوم است.

ب) دلایل نقلی:

برای اثبات ولایت فقیه به احادیث فراوانی استناد شده که به دلیل هدف ما در ارائه بحثی بسیار موجز و خلاصه فقط به سه حديث اشاره می‌کنیم:

۱- توقع شریفی که مرحوم صدوق از اسحاق بن یعقوب نقل می‌کند که حضرت ولی عصر عجل الله تعالیٰ فرجه الشریف در پاسخ به پرسش‌های او به خط مبارکشان نوشتند: «وَ أَمَّا الْحَوَادِثُ الْوَاقِعَةُ فَارْجُعُوا إِلَيْهَا إِلَى رُوَاهَ حَدِيثِنَا فَيَا إِلَيْهِمْ حُجَّتِنَا عَلَيْكُمْ وَ أَنَا حُجَّةُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ» - در رویدادهایی که اتفاق می‌افتد به راویان حديث ما مراجعه کنید زیرا آن‌ها حجت من بر شما و من حجت خدا بر آنان هستم. (۱)

حضرت مهدی علیه السلام دو جمله «فَإِنَّهُمْ حُجَّتِنَا عَلَيْكُمْ» و «أَنَا حُجَّةُ اللَّهِ» را به گونه‌ای فرموده‌اند که به وضوح می‌رساند حکم راویان حديث که همان فقیهان هستند مانند حکم خود امام است. یعنی فقیهان نایب عام امام زمان علیه السلام در بین مردم هستند.

۲- حديثی که از امام صادق علیه السلام نقل شده و به مقبوله‌ی عمر بن حنظله معروف است: «مَنْ كَانَ مِنْكُمْ مُمِنْ قَدْ رَوَى حَدِيثَنَا وَ نَظَرَ فِي حَلَالِنَا وَ حَرَامِنَا وَ عَرَفَ أَحْكَامَنَا فَإِنَّهُمْ ضَرُوا بِهِ حَكْمًا فَإِنَّ قَدْ جَعَلْتُهُ عَلَيْكُمْ حَاكِمًا فَإِذَا حَكَمَ بِحُكْمِنَا فَلَمْ يُقْبِلْ مِنْهُ فَإِنَّمَا اسْتَخْفَ بِحُكْمِ اللَّهِ وَ عَلَيْنَا رَدٌّ وَ الرَّدُّ عَلَيْنَا الرَّأْدُ عَلَى اللَّهِ وَ هُوَ عَلَى حَدَّ الشَّرْكِ بِاللَّهِ - هر کس از شما حديث ما را نقل می‌کند و در حلال و حرام ما نظر دارد و احکام ما را می‌شناسد به حکومت او رضایت دهد همانا من او را حاکم شما قرار دادم پس وقتی او به حکم ما حکم کرد اگر قبول نشود، سبک شمردن حکم خدا و رد براست و رد ما رد خداست و آن در حد شرک به خداست». (۲)

فقیه در اصطلاح امروز همان شخصی است که در حديث با تعبیر عارف به احکام معرفی شده است.

وقتی در زمان حضور معصوم علیه السلام و در صورت دسترسی نداشتن به معصوم، وظیفه‌ی مردم مراجعه به فقیهان جامع الشرایط است، در زمان غیبت که معصوم حضور ندارد به طریق اولی وظیفه‌ی مردم مراجعه به چنین فقیهانی می‌باشد.

۳- حديثی که مرحوم صدوق از امیرالمؤمنین علی علیه السلام نقل می‌کند که رسول خدا صلی الله علیه وآلہ وسلم فرمودند:

«اللَّهُمَّ ارْحُمْ خَلْقَكَ - خدایا جانشینان مرا مورد رحمت خویش قرار ده قیلَّ یا رَسُولَ اللَّهِ وَ مَنْ خُلْفَأُكَ - سؤال شد جانشینان شما چه کسانی هستند؟ قالَ الَّذِينَ يَأْتُونَ مِنْ بَعْدِي بَرُوْنَ حَدِيشِي وَ سُتْتِي - حضرت فرمود: آنان که بعد از من می‌آیند و حديث و سنت مرا نقل می‌کنند.» (۳)

برای دلالت این حديث برای ولایت فقیه باید به دو نکته توجه کرد:

الف) رسول اکرم صلی الله علیه وآلہ وسلم از سه شأن عمدہ برخوردار بودند:

- ۱- تبلیغ آیات الهی و رساندن احکام شرعی و راهنمایی مردم.
  - ۲- قضاوت در موارد اختلاف و رفع خصوصت.
  - ۳- زمامداری جامعه اسلامی و تدبیر آن یعنی ولایت.
- (ب) منظور از کسانی که بعد از حضرت می‌آیند و حدیث و سنت او را نقل می‌کند فقهیان هستند نه راویان و محدثان، زیرا راوی فقط نقل حدیث می‌کند و نمی‌داند آنچه نقل می‌کند حدیث و سنت خود حضرت است یا نه؟ و کسی این امور را می‌شناشد که به مقام اجتهاد و درجه فقاهت رسیده باشد.

با توجه به این دو نکته از حدیث استفاده می‌کنیم که فقهیان جانشینان پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم می‌باشند و شئونی که برای حضرت بود (تبلیغ دین، قضاوت، زمامداری و ولایت) برای جانشینان او نیز خواهد بود.

شرایط ولی فقیه

۱- علم (فقاہت در دین):

از آنجا که در حکومت دینی اداره جامعه بر اساس قوانین اسلامی است کسی که در راس قدرت قرار می‌گیرد باید آگاهی کافی به قوانین اسلامی داشته باشد تا در جریان اداره اجتماع از این قوانین سرپیچی نشود یعنی رهبر اسلامی باید به درجه اجتهاد رسیده و شناخت او نسبت به اسلام بر اساس استنباط از احکام الهی باشد و از دیگری تقلید نکند. زیرا اگر رهبر مقلد دیگری باشد اقتدار و نفوذ او شکسته خواهد شد. در این مورد علاوه بر آیات و روایات - که یک نمونه از هر کدام در زیر آمده است - عقل سليم نیز حکم می‌کند که عالم بر جا هل مقدم است.(۷)

«فُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَاب

— بگو: آیا کسانی که می‌دانند با کسانی که نمی‌دانند یکسانند؟! تنها خردمندان متذکر می‌شوند!»(۸)

امیر المؤمنین علی علیه السلام در این خصوص می‌فرمایند:

«أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ أَحَقَ النَّاسَ بِهَذَا الْأَمْرِ أُولُوا الْأَلْبَاب

- ای مردم، شایسته ترین مردم برای حکومت کسی است که از دیگران توانتر و به دستور خدا در امر حکومت داناتر باشد!»(۹)

۲- عدالت و تقوی:

اگر حاکم و فقیه از تقاوی و عدالت برخوردار نباشد قدرت او را تباہ می‌کند و ممکن است منافع شخصی یا گروهی را بر منافع اجتماعی و ملی مقدم بدارد. برای ولی فقیه درستکاری و امانت و عدالت شرط است تا مردم با اطمینان و اعتماد زمام امور را به او بسپارند.

امیر المؤمنین علی علیه السلام در نهج البلاغه می‌فرماید کسی که دارای برخی از صفات رذیله است جایز نیست که حاکم مسلمانان باشد.(۱۰)

امام حسین علیه السلام نیز درباره صفات حاکم مسلمین می‌فرماید:
«فَلَعْمَرِي مَا الْإِمَامُ إِلَّا الْحَاكِمُ بِالْكِتَابِ الْقَائِمُ بِالْقِسْطِ الدَّائِنُ بِدِينِ الْحَقِّ الْحَابِسُ نَفْسَهُ عَلَى ذَاتِ اللَّهِ - بِهِ جَانِ خُودَمْ سُوْكَنْدِ پِيشْوَايِ جَامِعَهِ جَزْ آنَكْسِ كَهْ مَطَابِقَ بَا دَسْتُورَ كَتَابَ خَدا حَكْمَ كَنْدَ وَ بِهِ قَسْطَ قِيَامَ كَنْدَ (عَدْلَ وَ دَادَ رَا دَرْ مِيانَ اَفْرَادَ رِواجَ دَهْدَ) وَ خُودَهُمَ بِهِ دِينَ حَقَّ، مَتَدِينَ وَ پَابِندَ بَاشَدَ وَ خُودَهُ رَا مَطِيعَ وَ فَرْمَانَ بِرِدارَ خَدا بَدانَدَ، نِيسَتَ». (۱۱)

۳- آگاهی و اهتمام به مصالح اجتماعی: یعنی مدیر و مدبیر باشد.
 حدیثی که در بخش اول آمد به نوعی اشاره به این مطلب نیز دارد. و امام علی علیه السلام در حدیث دیگری در احتاج به حقانیت خود بر امر خلافت فرموده است:
«وَ أَعْلَمُكُمْ بِعِوَاقِبِ الْأُمُورِ وَ أَذْرِكُمْ لِسَانًاً وَ أُثْبِكُمْ جَهَنَّمًا - آشَنَّتِرِينَ شَمَا بِهِ عِوَاقِبَ اَمُورِ وَ قَاطَعَ تَرِينَ شَمَا دَرَ گَفَّارَ وَ قَوِيَّ تَرِينَ شَمَا دَرَ قَلْبَ وَ دَلَ مَيِ باشَم». (۱۲)
 و کاملاً مشخص است که این صفات لازم برای رهبر جامعه است که امیر المؤمنین آنها را بیان فرموده است.

مطلقه بودن ولایت فقیه

برای مشخص شدن معنای «مطلقه» ذکر مقدماتی لازم است.
 پیامبر و ائمه اطهار علیهم السلام دارای سه نوع ولایت می‌باشند:
الف - ولایت تکوینی:
 یعنی قادر به ایجاد تغییرات در عالم مخلوقات و کائنات هستند و می‌توانند کارهایی فوق توان بشر انجام دهند.

ب - ولایت تشریعي:
 یعنی اقدام به قانون گذاری می‌نمایند و بایدها و نبایدهای شرعی (احکام) را برای مردم بیان می‌کنند.

ج - ولایت اجتماعی:
 به معنای سرپرستی و حکومت بر جامعه می‌باشد که از طریق تصمیم‌گیری‌های به موقع در حوادث مختلف اجتماعی جامعه را هدایت می‌کنند.
 محدوده‌ی ولایت فقیه از نوع سوم یعنی ولایت اجتماعی است. به همین دلیل حضرت امام خمینی رحمت الله علیه می‌فرمایند: «کلیه امور مربوط به حکومت و سیاست که برای پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم و ائمه علیهم السلام مقرر شده در مورد فقیه عادل نیز مقرر است و عقلاً نیز نمی‌توان فرقی میان این دو قائل شد.»(۱۳)

(جمله‌ی امور مربوط به حکومت و سیاست شاهد بحث ما می‌باشد.)
«مطلقه» به معنای فقدان قید و حدود می‌باشد که در برابر آن «مقیده» به معنای داشتن قید و بند و حدود قرار دارد.